

Sanzoku no Musume Ronja

// Aqualuna

Egyszer volt, hol nem volt, sűrű erdő mélyén, egy viharos éjszakán, egy sziklacsúcson álló várban gyermek születik. Egy fekete hajú és fekete szemű rablólány.

animeweb.hu

Részek: 1-2. rész egyetlen 50 perces, plusz 24 x 25 perc (összesen 26 epizód)

Vetítés: 2014.10.11. – 2015.03.28.

Műfaj: kaland, fantasy, kodomo, regényadaptáció

Eredeti mű:
Astrid Lindgren – Ronja Róvárdotter

Rendező:
Miyazaki Goro

Forgatókönyv:
Kawasaki Hiroyuki

Karakterdizájn:
Kondo Katsuya

Zene: Takebe Satoshi

Animáció:
Polygon Pictures & Studio Ghibli

Értékelés:
MAL: 7,24
ANN: 6,39
ANI DB: 4,76

Apja, a nagyhangú, ám néha felnőtt csecsemőként viselkedő Mattis, akinek már az apja, meg az apjának az apja, meg annak az apja is rablóvezér volt. Anyja az egyetlen nő a várban, a határozott, katonás, ám igen gondos Lovis, akivel alkalomadtán Mattis meg a tizenkét rablójuk sem mer ellenkezni. Lovis, mint minden éjszakán, ezen is a Farkasdalt éneklí, amíg vajúdik, meg szerinte a gyermek is vidámabb lesz, ha énekszóra jön a világra.

„...rettenetes égháború dúl ezen az éjjelen és a Mattis-vár tornya körül a vérszagra odagyűlő nőarcú, madártestű vérlidércek keringenek...”

Vidámságra pedig szüksége is lehet, mert rettenetes égháború dúl ezen az éjjelen és a Mattis-vár tornya körül a vérszagra odagyűlő nőarcú, madártestű vérlidércek keringenek és visítoznak. Míg a reménybeli apa velük hadakozik, a rablók meg élükön

a vén Skalle-Perrel már alig várják, hogy lássák a jövődő új rablóvezért, egy hatalmas villám csap bele a várba, és azt teljes mélységében kettéhasítja a sziklával együtt, amelyen áll. Így jön létre a Pokoltorka, ami miatt a Mattis-rablók a jövőben csak a fél várat használhatják, és ilyen nem mindennapi körülmények között jön a világra Ronja, a rabló lány. Bár már születése előtt eldöntött leendő rablóvezéri sorsa, egy ilyen erős jellemű anyától és makacs, akaratos apától született gyermek csakis maga alakíthatja a jövőjét, addig viszont még sok mindent meg kell tanulnia.

Ronja mindenki szemé fényeként növekszik a várban egészen addig, amíg el nem jön az ideje, hogy még az aggó Mattis is a maga útjára bocsássa, ki a nagyvilágba – azaz a Mattis-erdőbe. Bár féltett kislánynak meg kell tanulnia megállni a saját lábán, és megbirkózni az élet által reá rótt kihívásokkal és veszélyekkel, útravalóul Mattis a lelkére köti a következőket.

1. Óvakodjék a vérlidércektől, a szürketörpéktől és a Borka-rablóktól.
2. Vigyázzon, bele ne pottyanjon a vad hegyi folyóba.
3. Vigyázzon, bele ne pottyanjon a Pokoltorkába.
4. S végül,
5. térjen haza napnyugta előtt.

No persze ez utóbbit a világra rácsodálkozó, majd az élményektől fáradtan az erdőben elszenszerűlő Ronjának

mindjárt sikerül is megszegnie. Ráes teledik, s a kislány rögvést az óhajtottnál jobban megismerkedhet a szürketörpékkel – apró, gnómszerű lények

ezek, melyek rengetegen vannak, és ha félsz tőlük, roppant veszélyesek lehetnek. Mattis a megmentésére siet és Ronja ezzel meg is tanulta élete egyik legfontosabb leckéjét: a Mattis-erdőben nem szabad félni. Félelme leküzdésére tehát gyakorol, és közben

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

vigyáz azokra a dolgokra, amikre Mattis kérte – például arra, hogy ne essen a hegyi folyóba, úgy vigyáz, hogy a folyó parti szikláin játszik és ugrál. Egy napon éppen arra vigyáz, hogy bele ne pottyanjon a Pokoltorkába, amikor legnagyobb megdöbbenésére a szakadék túloldalán lévő várrészben felbukkan egy másik, Ronjával egykorú gyerek. Ő az első gyerek, akit Ronja lát, és arra is rájön, hogy mint ahogy belőle, ha megnő, olyan lesz, mint Lovis, a másiktól pedig olyan lesz, mint Mattis. Vagyis az idegen gyerek fiú. És milyen pimasz! No persze mindjárt nem kell ezen csodálkozni, amikor kiderül, hogy a fiú egy Borka-rabló ivadék, egészen pontosan Mattis régi ellenlábasának és ellenfelének, a rablóvezér Borkának a fia, Birk. Bár a két gyerek között is fellobban a szülők szította ellenségeskedés, a lelke mélyén nagyon jószívú Ronja

mégiscsak megmenti egyszer Birk életét, amitől fogva a fiú az adósa lesz.

Közben természetesen hatalmas csinnadratta tör ki. Hogyan, a Borka-rablók beköltöztek a Mattis-várba?! Mattis dúl-fúl, tör és zúz, és mindenáron kiakolbóltatná hívatlan vendégeit, ámde sehogy sem talál fogást rajtuk. Végül rájuk köszönt a tél, és még mielőtt végleg behavazná őket, hogy se ki, se be ne tudjanak közlekedni a várból, Birknek alkalma nyílik – és nem is először – viszonznia Ronja életmentését, és ezúttal a két gyerek testvérré fogadja egymást. De hogyan legyenek testvérek és barátok, ha a szülők miatt nem is találkoznak? No persze megoldják, titokban. Ám egyszer minden titokra fény derül, ugye?

Ronja számára pedig eljön az a pillanat, amikor választania kell hőn szeretett apja és fogadott fivére, Birk között, valamint a tradíció, a család és

igazságszerete között. Választása következtében pedig elveszti az addigi melengető és védelmező fészket, és saját erejére utalva kell átvészelnie a kalandokat a nagyvilágban.

Az anime története kilencven százalékban híven követi a számos gyermekkönyvről híres svéd ifjúsági író, Astrid Lindgren 1981-ben írt Ronja, a rabló lánya című gyerekkönyvét.

Astrid Lindgren 1944 óta megjelent 31 könyve között ott található a Harisnyás Pip-pi, Juharfalvi Emil, Háztetey Károly (avagy Karlsson) kalandjait megörökítő több történet, vagy az Oroszlánszívű testvérek. Műveit 88 különböző nyelvre fordították le és számos filmes adaptációt készítettek belőlük.

A Ronjáról nem tudok elfogulatlanul nyilatkozni, mivel egyik kedvenc gyermekkori olvasmányom volt, amelyet újra és újra elolvastam. Kiváló, szívhez szóló történet ez, amely amellett hogy szórakoztat, egy sajátos és különleges világba von be bennünket, ugyanakkor tanít is. Két gyermek kapcsolatáról, valamint a gyermek-szülő kapcsolatokról szól, az ezekben bekövetkező törésekről sokszor ostoba vagy kicsinyes okok miatt. Mert hát miért is voltak Mattis és Borka ellenségek? Mert a szülei is azok voltak, és a rivalizálás miatt, ahogy mindegyik túl akarta nőni a másikat. S mennyin múlott, hogy Ronja és Birk, a világot még tisztább szemmel látó két gyerek is nem váltak ellenségekké? A véletlen? A sor-

son? A gyermeki jószívűségen?

Azon, hogy ők még tisztábban voltak képesek meglátni vagy inkább megérezni, hogy mi a helyes és mi helytelen? De szóljunk pár szót a kivitelezésről is. Amikor először megtudtam, hogy a Ghibli Stúdió első anime sorozataként ezt a történetet fogja adaptálni, és a rendező a nagy mester fia, Miyazaki Goro lesz (aki a Gedo

technikát. Ez főleg a karakterek mozgásán látszik, ami számomra egy kicsit idegen benyomást keltett. Igaz, pár epizód alatt megszokható volt, de az én szememben akkor is negatív pont maradt. Szemben a modern számítógépes technikával az animációban, maga a

„Kiváló, szívhez szóló történet ez, amely amellett hogy szórakoztat, egy sajátos és különleges világba von be bennünket, ugyanakkor tanít is.”

Senkivel nálam már bizonyított), nagyon megörültem, mert úgy gondoltam, sehol senki nem csinálhatja méltóbb rajzfilm-verziót erről a csodálatos történetről. Ezt nagyrészt még most is tartom, bár kisebb-fajta sokként ért – a többi nézővel együtt – hogy a Ronjánál szakítottak a stúdió korábbi kézzel rajzolt alapjaitól, és bizony nagymértékben bevetették a ma nagyon elterjedt és népszerű komputeranimációs

rajzolás terén, legyen az a karakterek kinézete, de különösen a szinte eleven környezeti háttér, száz százalékig a megszokott Ghibli minőséget és hangulatot kapjuk. Az állatok ugyan kicsit elnagyoltak, de a tájak már-már lélegzetelállítóan aprólékosan és elevenül kidolgozottak.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

A karakterek közül legjobban talán Mattisban véltem felismerni azt a Mattist, akit a könyv alapján elképzeltem, de a főbb szereplők mind szerepüknek megfelelő figurák.

A jellembrázolásban nagy segítség lehetett, hogy szinte mondatról mondatra követték a könyv cselekményét, leírásait gyakran plasztikusan, képi módon megmutatva, párbeszédeit viszont sok helyen kiegészítve, de a szöveg 70-80%-ban a könyvé (amit a fordításnál fel is használtam). Külön kiemelném az anime könnyedebb hangvételét és hogy a humor, a vicces jelenetek hangsúlyosabbak akár a könyvhöz, akár az abból készült játékfilmhez képest. Akár tetszik valakinek a komputeranimáció és a Ghiblis karakterdizájn, akár nem, annyit mindenképpen el kell ismerni, hogy a legmagasabb minőségű munka jellemzi az animét, amely kerek egész a dupla nyitóepizódtól a végéig. Akik az akciókat kedvelik, azoknak bizony sok helyen kicsit vontatott, szemlélődő lesz a stílusa, igazából ez nem egy gyorsan pörgő anime, ami nem válik hátrányára sem. Azért meg kell adni, hogy én legalább két epizóddal hosszabbnak érzem a kelleténél, bőven elég lett volna a 24, de a végén egy kicsit elhúzták az eseményeket több részbe. Az openingje – Haru no sakebi, azaz A tavasz kiáltása – kedves, kellemes, vidám dal, jól illeszkedik mind a történethez, mind az anime atmoszférájához. Az ending dalt – Player, azaz Játékos – nekem nem sikerült megkedvelnem, viszont az ending alatt ízelítőt kapunk a karakterek eredeti, kézzel készített rajzaiból (és még

mindig tartom, hogy a hagyományos rajzok és animáció jobban illett volna a történethez és a Ghiblihez is). Még egy újra meg újra megjelenő balladikus dalbetét van benne, Lovis Farkasdala, amit nagyon érdekes volt hallani, hogyan is képzelik el ezt a japánok.

Összességében a *Sanzoku no Musume Ronja* egy magas színvonalon elkészített, az eredeti történetet jól visszaadó és ahhoz hű anime, mindenképpen méltó a figyelmére azoknak, akik kedvelik a Ghibli-történet műveit (és hajlandók megbarátkozni a modernizált látvánnyal). Ghibli- és Miyazaki-rajongókön kívül azoknak ajánlom, akikben még él a rácsodálkozás egy fordulatos mese jellegű történetre, és nyitottak a nem a jelenlegi divatirányzatba tartozó animék iránt is, no és persze tökéletes a fiatalabb korosztálynak vagy akár egy családi animenézésre is. Ha van egy idősebb rokonod, akivel meg akarod szeretetni az animét, ez a darab tökéletesen alkalmas rá! ;)

